

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

⑥

ΤΑΞΙΣ

ἐπὶ τῇ προσελεύσει
εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν
τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
2010

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

⑥

ΤΑΞΙΣ

ἐπὶ τῇ προσελεύσει
εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν
τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- α) Τάξις ἐπὶ τῇ προσελεύσει
εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν
τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου 5
- β) Ἡ Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924
καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ 17
- γ) Τεύχη Μικροῦ Εὐχολογίου 23

Ἔκδοσις α' - 2000.

Ἔκδοσις β' βελτιωμένη - 2010.

© Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ
Φυλὴ Ἀττικῆς

Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10 GREECE

Τηλέφωνα: 210 24 11 380, 210 24 11 316

Τηλεαντίγραφα (Telefax): 210 24 11 080

E-mail : kyprianos@synodinresistance.org

Ἴστοσελίδα: <http://www.synodinresistance.org>

ΤΑΞΙΣ

ἐπὶ τῇ προσελεύσει
εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν
τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων! Ἀμήν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι!

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ πα-
ρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς
τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ
καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον
ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον,
Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύ-
ριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν· Δέ-

σποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου· γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Ἀπολυτίκιον
τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς
Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ πανσόφους, τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅ-
γιον, καὶ δι' αὐτῶν, τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε δόξα Σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Κοντάκιον
τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε,
διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ
πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνό-
τητα πάντα ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως
δοξάζομεν, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέ-
σωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέ-
σωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέ-
σωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ προσερχόμενος·
Ψαλμὸς Ν΄

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου

τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου· ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ὁ προσερχόμενος ἀναγινώσκει
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν, καὶ

Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

Ὁ προσερχόμενος
συνάπτει καὶ τὴν ἐξῆς
Ὁμολογίαν·

Επιπροσθέτως, καθομολογῶ καὶ στέργω ἅπαντα τὰ παρὰ τῶν Ἁγίων Ἐπιτὰ Οἰκουμενικῶν καὶ λοιπῶν Τοπικῶν Συνόδων καὶ Ἁγίων Πατέρων ἀποφανθέντα καὶ στερχθέντα, ὡς καὶ πάσας τὰς ἐγγράφους καὶ ἀγράφους Ἱερὰς Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποβαλλόμενος πάντα τὰ ὑπὸ τῆς λεγομένης Οἰκουμενικῆς Κινήσεως περὶ τὴν Πίστιν, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν Λατρείαν καινοτομηθέντα, θεωρῶν καὶ ἀποστρεφόμενος αὐτὴν ὡς παναίρεσιν καὶ αἰτίαν ἐπιβολῆς τοῦ καὶ συνοδικῶς καταδεδικασμένου νέου ἡμερολογίου.

Τὴν Ὁρθοδοξίαν δὲ καθομολογῶν καὶ ὀλοψύχως ἀσπαζόμενος, προσέρχο-

μαι, Θεία Χάριτι, προθύμως καὶ αὐτοπροαιρέτως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου, τὴν καλῶς καὶ θεαρέστως ἐνισταμένην κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ· διακόπτω πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν σχέσιν καὶ μυστηριακὴν κοινωνίαν μετὰ τῆς οἰκουμενιστικῆς καινοτομίας· ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν μου μετάνοιαν διὰ τὴν μέχρι τοῦδε τήρησιν ὑπ' ἐμοῦ τοῦ νέου ἡμερολογίου· ὑπόσχομαι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν, τῇ βοθηαίᾳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔσομαι πιστὸς ἀκόλουθος τῆς Πατροπαραδότου Ἡμερολογιακῆς Τάξεως εἰς τὰς Ἑορτὰς καὶ Νηστείας, ὡς διαφυλάττει ταύτην ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ὁ Ἱερεὺς

τὴν συγχωρητικὴν Εὐχὴν, ὡς ἔθος.

Εἰς λίαν ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, πάντοτε δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχιερέως, ἐὰν θεωρηθῇ ἀπαραίτητον, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπιστρέφων πιστὸς ἦτο «ἐν γνώσει» αὐτοῦ δραστηρίως ἀναμειγμένος εἰς τὴν παναιρετικὴν

οἰκουμενικὴν κίνησιν καὶ τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν, γίνεται καὶ χρίσις δι' Ἁγίου Μύρου τοῦ μετώπου, τῶν ὀφθαλμῶν, τῆς ρινός, τοῦ στόματος, τοῦ πώγωνος, τῶν ὠτων, τῶν χειρῶν, τοῦ στήθους καὶ τῶν γονάτων, λεγομένου τοῦ «Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν».

Εἶτα, ὁ Ἱερεὺς τὰς ἐξῆς δεήσεις·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**τάδε**), τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ συγκαταριθμηθῆναι αὐτὸν τῇ ἐκλεκτῇ Σου ποίμνῃ, καὶ διατηρηθῆναι ἀπαρασαλεύτως τῇ Σῇ ἀληθῇ καὶ σωτηρίῳ Πίστει, καὶ ὑπὲρ τοῦ κατακοσμηθῆναι αὐτὸν τοῖς παρὰ Σοῦ πλουσίοις χαρίσμασιν.

Εὐχή

ἐπὶ τῇ προσελεύσει·

Λέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ὁ τοῖς ἁμαρτωλοῖς διαφόρους τρόπους μετανοίας ὑποτιθέμενος καὶ τοῖς πλανωμένοις τὴν ὀρθὴν ὁδὸν δεικνύων, ὅπως οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόληται, ἀλλὰ πάντες δυνηθῶσι σωθῆναι· εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν Σου **(τάδε)** ἐφώτισας τῷ φωτὶ τῆς Χάριτός Σου καὶ ἠξίωσας αὐτὸν προσελθεῖν καὶ ἐνταγῆναι τῇ ἀκαινοτομίῳ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου· πρόσδεξαι αὐτὸν ἐν μετανοίᾳ καὶ ἀνυποκρίτως προσερχόμενον· συγχώρησον αὐτῷ ἀκολουθοῦντι ἄχρι τοῦδε τῇ οἰκουμενιστικῇ ἀποστασίᾳ καὶ ἡμερολογιακῇ καινοτομίᾳ· συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῇ ἐκλεκτῇ Σου ποιμνῇ, τῇ ἀκολουθούσῃ ἀπαρασαλεύτως τὴν Πατροπαράδοτον Ἡμερολογιακὴν Τάξιν τῶν Ὁρθοδόξων· διατήρησον αὐτὸν τῇ Σῇ ἀληθῇ καὶ σωτηρίῳ Πίστει· κατακόσμησον αὐτὸν τοῖς παρὰ Σοῦ πλουσίοις χαρίσμασιν, ἵνα οὕτω καταστῇ ἄξιος τῶν ἐπουρανίων Σου ἀγαθῶν·

Οτι Σὺ εἶ Θεὸς ἐλέους, χάριτος καὶ φιλανθρωπίας, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι!

Ἀπόλυσις

Ο ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων

Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν!

Ἡ Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924 καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ

Ἡ ΑΓΙΑ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας χρησιμοποιοῦσε ἀνεκάθεν τὸ Ἰουλιανὸ Ἡμερολόγιο, δηλαδή τὸ Ἡμερολόγιο τῆς ρωμαϊκῆς πολιτείας, συμφώνως δὲ πρὸς αὐτὸ ἐρρῦθμισε τὸ *Πασχάλιο* καὶ τὸ *Ἐορτολόγιό* Της, δηλαδή πότε θα ἐορτάζουμε τὶς κινητὲς καὶ ἀκίνητες Ἐορτὲς ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Ἔτσι, τὸ Ἰουλιανὸ Ἡμερολόγιο συμπλέχθηκε μὲ τὴν ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, «*συνυφάνθη καὶ ἡγιασθη*»¹. ἔνεκα τούτου, σήμερα δὲν τὸ ἀποκαλοῦμε Ἰουλιανὸ ἢ Παλαιό, ἀλλὰ *Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο* ἢ καὶ *Πάτριον Ἡμερολόγιο*, ἐπειδὴ εἶναι «*Πατροπαράδοτον καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἀνεκάθεν κεκυρωμένον*».

Κάθε ἀλλαγὴ στὴν ἀρχαιοπαράδοτη *Ἡμερολογιακὴ Τάξι* τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπιφέρει ἀναποφεύκτως σύγχυσι, ταραχὴ καὶ ἀνατροπὴ ὅσων ἐθέσπισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας μὲ βάσι τὸ *Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο*, γι' αὐτὸ καὶ ὅποτε στὸ παρελθὸν ἐπεχειρεῖτο νὰ γίνῃ κάποια σχετικὴ ἀλλαγὴ, ἀπερρίπτετο.

Ὅταν μάλιστα κατὰ τὸν ΙϚ' (16ον) αἰῶνα, οἱ αἰρετικοὶ Παπικοὶ προσεπάθησαν νὰ πείσουν τοὺς Ὁρθοδόξους νὰ ἀποδεχθοῦν τὸ

1. Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως Χριστοφόρου, *Ἡμερολογιακά*, σελ. 19-20, Ἀθῆναι 1925.

ιδικό τους *Νέο ἢ Γρηγοριανὸ ἢ Παπικὸ Ἡμερολόγιο*, οἱ Ἁγιώτατοι Προκαθήμενοι τῶν Ἀνατολικῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων ἀπέκρουσαν καὶ κατεδίκασαν συνοδικῶς τὸ *Δυτικὸ Ἡμερολόγιο* τρεῖς φορές: 1583, 1587 καὶ 1593².

Δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ὁ Κύριός μας ἔδειξε καὶ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἐπιβεβαίωσαν τὸ δίκαιο καὶ θεάρεστο τῆς ἐμμονῆς τῶν Ὁρθοδόξων στὸ *Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο*.

Λέγει σχετικὰ ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης:

«Ὅτι περισσότερον εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς εἰς τὴν τάξιν τοῦ Πασχαλίου καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τοῦ Καλανταρίου (Ἡμερολογίου) τοῦ ἐδικοῦ μας, παρὰ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ Πασχαλίου καὶ Καλανταρίου τῶν Λατίνων, φανερὸν εἶναι ἀπὸ τὰ θαύματα ὅπου ἔδειξε, καὶ δεικνύει ἕως τῶρα δι' αὐτό»³.

* * *

2. Βλ. Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου, *Τὰ μετὰ τὴν Ἄλωσιν*, σελ. 111, 113 καὶ 114, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1870· Ἱεροῦ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, *Δωδεκάβιβλος*, Βιβλίον ΙΑ', Κεφάλαιον Η', τ. ζ', σελ. 57, ἐκδ. Β. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1983· Μελετίου Ἀθηνῶν, *Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία*, τ. Γ', σελ. 402 καὶ 408, ἐν Βιέννῃ 1784· Κ. Ν. Σάθα, *Βιογραφικὸν Σχεδιάσμα περὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Β'*, σελ. 91-92, Ἀθήνησι 1872.

3. Ὁσίου Νικοδήμου Ἁγιορείτου, *Ἱερὸν Πηδάλιον*, σελ. 9, ὑπόσημ., ὅπου παρατίθενται τρία σχετικὰ θαύματα.

ΣΤΟΥΣ ἀνωτέρω σοβαροὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ἐπιβάλλουν τὴν ἐμμονή μας στὸ *Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο* ἔχει προστεθῆ ἓνας ἀκόμη σοβαρότερος.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Κ' (20οῦ) αἰῶνος, ἐφανίσθηκε ἡ λεγομένη *Οἰκουμενικὴ Κίνησις*, ἡ ὁποία ἀπέβλεπε στὴν προσέγγισι καὶ προσεχῆ ἔνωσι ὅλων τῶν Χριστιανῶν τῆς Οἰκουμένης, χωρὶς ὅμως ὀρθόδοξες βάσεις, ἐφ' ὅσον θεωροῦσε ὅλους τοὺς αἰρετικούς ὡς δῆθεν μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὶς ἑτερόδοξες Κοινότητες ὡς δῆθεν Ἐκκλησίαι Χριστοῦ.

Ἔτσι, μία νέα κακοδοξία, ἡ αἵρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἄρχισε νὰ διαδίδεται καὶ τὸ μεγάλο δυστύχημα εἶναι, ὅτι αὐτὴ ἡ αἵρεσις διεκηρύχθη γιὰ πρώτη φορὰ ἐπίσημως στὰ ὅρια τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1920⁴.

Ὡς πρῶτο πρακτικὸ βῆμα γιὰ τὴν ἐπίτευξι τῶν σκοπῶν τῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως* ἦταν ἡ ἀποδοχὴ ἐνὸς «*ἐνιαίου ἡμερολογίου*», ὥστε νὰ ἐορτάζουν ὅλοι μαζί, Ὁρθόδοξοι καὶ αἰρετικοί, τὶς μεγάλες Ἑορτὲς καὶ ἔτσι νὰ μειώνεται τὸ αἶσθημα τῆς διαιρέσεως⁴.

Κατὰ τὸ ἔτος 1924 πραγματοποιήθηκε τὸ πρῶτο σχέδιο τῆς αἰρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* καὶ ἐπεβλήθη βιαίως ἡ ἀλλαγὴ τοῦ

4. Βλ. Μ.Π. Γεωργίου Τσέτση, *Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ Οἰκουμένη – Ἐπίσημα Πατριαρχικὰ Κείμενα*, σελ. 59-63, «*Ἡ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος 1920*», ἐκδ. «Τέρτιος», Κατερίνη 1989.

• Μὲ τὴν ἀντορθόδοξη αὐτὴ «*Ἐγκύκλιος*» προετεινόντο συνολικῶς ἑνδεκα τρόποι προσεγγίσεως.

Πατρῖου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, ἡ ὁποία διέσπασε τὴν ἑορτολογικὴ ἐνότητα τῶν Ὀρθοδόξων μὲ τραγικὲς ὄντως συνέπειες.

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ ὁπαδοὶ τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, μὲ πρωτοπόρους δυστυχῶς τοὺς πατριάρχας Κωνσταντινουπόλεως, διὰ μέσου τῶν διαφόρων *Οἰκουμενιστικῶν Συνεδρίων* καὶ κατόπιν μὲ τὴν συμμετοχὴ τους ἰδίως στὸ λεγόμενο *Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν* (1948 καὶ ἐξῆς), προχώρησαν σὲ στενώτερη σχέσι καὶ κοινωνία μὲ τοὺς ποικιλωνύμους αἰρετικούς, μέχρι τοῦ σημείου νὰ συνεργάζωνται σήμερα σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, νὰ συμπροσεύχωνται, συλλειτουργοῦνται, συνυπογράφουν αἰρετικὰ κείμενα καὶ νὰ διακηρύσσουν ἀπόψεις κακόδοξες⁵.

Μάλιστα, οἱ *Οἰκουμενισταὶ* προχώρησαν τόσο πολὺ στὸ τολμηρὸ ἄνοιγμά τους αὐτό, ὥστε ἤλθαν ἐπίσης σὲ σχέσεις συνεργασίας καὶ συμπροσευχῆς ἀκόμη καὶ μὲ ἄλλοθρήσκους, μὲ ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ σὲ πρῶτο στάδιο χάθηκε ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ Ὀρθοδοξίας καὶ αἵρέσεως (*Διαχριστιανικὸς Οἰκουμενισμὸς*), τώρα νὰ κινδυνεύη σὲ δεύτερο στάδιο νὰ χαθῆ καὶ ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ Χριστιανῶν καὶ ἄλλοθρήσκων (*Διαθρησκευτικὸς Οἰκουμενισμὸς*)⁶.

5. Βλ. Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίτου, *Ὀρθοδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις*, Ἀθήνα 1997.

6. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, «*Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν*» καὶ *Διαθρησκευτικὴ Κίνησις*, Ἀθήνα 1997· Ἱερομον. Κλήμεντος Ἀγιοκυπριανίτου, *Ἡ Συμβολὴ καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὸ διαθρησκευτικὸ ἄνοιγμα*, Ἀθήνα 1999.

Μία δήλωσις τοῦ πατριάρχου τῶν *Οἰκου-
μενιστῶν* Ἀθηναγόρου († 1972) εἶναι ἐνδεικτικὴ
τῆς φοβερᾶς καταπτώσεως:

*«Ἀπατώμεθα καὶ ἀμαρτάνομεν,
ἐὰν νομίζωμεν, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος
πίστις κατῆλθεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ
ὅτι ὅλα τὰ [ἄλλα] δόγματα εἶναι
ἀνάξια. Τριακόσια ἑκατομμύρια
ἀνθρώπων ἐξέλεξαν τὸν μουσουλ-
μανισμὸν διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸν
θεὸν των καὶ ἄλλαι ἑκατοντάδες
ἑκατομμύρια εἶναι Διαμαρτυρόμε-
νοι, Καθολικοί, Βουδισταί. Σκοπὸς
κάθε θρησκείας εἶναι νὰ βελτιώσῃ
τὸν ἄνθρωπον»⁷!*

* * *

ΟΡΘΩΣ λοιπὸν καὶ δικαίως οἱ εὐσεβεῖς
Ὁρθόδοξοι ἐμμένουν ἀπὸ τοῦ 1924 στὴν
Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοσι τοῦ *Πατρίου Ἡμε-
ρολογίου*, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν *Οἰκουμενισμὸς* εἶναι
μία ἐκκλησιολογικὴ αἵρεσις, τὸ δὲ *Νέο Ἡμερο-
λόγιο* εἶναι μία κατάκριτος καινοτομία.

Οἱ Ὁρθόδοξοι τοῦ *Πατρίου Ἡμερολογίου*
καλοῦνται καὶ *Ἐνιστάμενοι*, διότι μὲ τὴν Χάρι
τοῦ Θεοῦ *ἐνίστανται θεαρέστως*, δηλαδὴ ἀγω-
νίζονται κατὰ τῆς αἵρέσεως καὶ τῆς καινο-
τομίας, στὴν προοπτικὴ τῆς εἰρηνεύσεως καὶ
τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, *«πρὸς ἔνωσιν
τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν»*, ὅπως ἔλεγε ἡ
Ζ' Ἀγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος⁸.

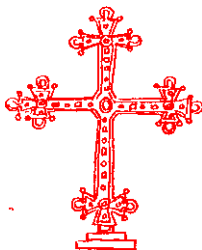
* * *

7. Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 24/Δεκέμβριος 1968.

8. Mansi τ. 12, στλ. 1118E.

ΓΙΑ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ προσέλθουν καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησιαστικὴν Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων κατὰ τῆς Παναγιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ προκειμένου ἢ πρᾶξις τους αὐτὴ νὰ γίνῃ μὲ ὑπεύθυνο καὶ συνειδητὸ τρόπο, ἔχει συνταχθῆ καὶ ἐγκριθῆ συνοδικῶς ἡ παροῦσα Τάξις.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνιστάμενοι Ποιμένες νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν Τάξιν αὐτὴν μὲ διάκρισι καὶ εὐθύνη, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ἔχει προηγηθῆ πλήρης καὶ σαφὴς ἐνημέρωσις τοῦ προσερχομένου πιστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἱστορικῶν καὶ θεολογικῶν θέσεων, ὡς καὶ ἡ Ἐξομολόγησις αὐτοῦ.

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

1. Ἀκολουθίαι:
 - α. Ἐπὶ γυναικὶ ἀτέκνω, εἰς τὸ παιδοποιῆσαι.
 - β. Ἐπὶ γυναικὶ ἐγκύω, εἰς τὸ κυφορῆσαι ἀκινδύνως καὶ γεννῆσαι αἰσίως.
 - γ. Εἰς παῖδας τοῦ φωτισθῆναι καὶ ἐπιτυχεῖν εἰς τὰ γράμματα.
2. Ἱερὰ Ἀκολουθία ἐπὶ καθιερώσει Σταυροῦ διὰ τὸν τροῦλλον Ἱεροῦ Ναοῦ.
3. Θυρανοΐξια Ναοῦ, ἥτοι Ἱερὰ Ἀκολουθία Ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει λειτουργίας Ναοῦ.
4. Ἀκολουθία Εὐλογίας Μνήστρων.
5. ● Νέον Ἔτος ● Κοπὴ Βασιλόπιπτας
● Ἐθνικὴ Ἑορτὴ (25ῃ Μαρτίου)
● Νικητήρια (15/28ῃ Ὀκτωβρίου).
6. Τάξις ἐπὶ τῇ προσελεύσει εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου.
7. Ἀκολουθία ἐπὶ εὐλογία οἴκου νέου, προικῶων καὶ κλίνης μελλονύμφων.

